

De redactie heeft besloten een aantal vaste rubrieken deze maand niet op te nemen aangezien het Oktobernummer van Opnieuw grotendeels is gewijd aan het overlijden van ds. Arjan van Lagen

KERKDIENSTEN

- 5 oktober derde zondag van de herfst
9.30 uur dienst van Schrift en Tafel
 ds. Marla Huliselan
 lezingen: worden nog bekendgemaakt
 uitgangscollecte: kerk en Israël
 gemeenteberaad over de intentie tot samengaan van
 de gemeenten Gaasperdam en Bijlmermeer
- 12 oktober vierde zondag van de herfst
9.30 uur ds. Jan van der Meulen
 lezingen: worden nog bekendgemaakt
 uitgangscollecte: diaconaal project *Bless*
- 19 oktober vijfde zondag van de herfst
9.30 uur nadere bijzonderheden
 worden nog bekendgemaakt
 uitgangscollecte: Kerk in actie-Werelddiaconaat
- 26 oktober zesde zondag van de herfst
9.30 uur nadere bijzonderheden
wintertijd worden nog bekendgemaakt
 uitgangscollecte: zondag voor het Protestantisme
- 2 november zevende zondag van de herfst
9.30 uur dienst van de gedachtenis der gestorvenen
 mmv de Protestantse cantorij olv Wil Martijn
 nadere bijzonderheden
 worden nog bekendgemaakt
 uitgangscollecte: Kerk in actie-Zending

Onze warme, bevlogen predikant

ds. Arjan van Lagen

is er niet meer.

Je hebt ons veel gegeven

We zullen je erg missen

Protestantse Gemeente te Bijlmermeer

Mede namens onze buurgemeente

Protestantse Gemeente te Gaasperdam

Adres:

Postbus 12102, 1100 AC Amsterdam zuidoost

Overdenking

uitgesproken in de dankdienst voor het leven van ds. Arjan van Lagen

ds. Jan van der Meulen

Lieve mensen,

Er is een grote leegte ontstaan in onze gemeente door het overlijden van ds. Arjan van Lagen, onze Arjan, een onvervangbaar goede collega.

Maar ook buiten de kring van onze gemeente werd Arjan gezien en gewaardeerd. Hij was volop thuis in De Nieuwe Stad, in de Bijlmer en in Amsterdam, zijn stad. Daar kunnen velen hier aanwezig van getuigen, van zijn buurman tot mensen op de markt, onder andere kaasboer Leo en tot veel wijdere kringen, kerkelijk en niet-kerkelijk. Hier was de laatste jaren zijn plek, misschien wel zodanig dat hij vaak niet meer toekwam aan alle vroegere plekken en vroegere contacten.

Er waren gewoon te veel mensen en dan vielen er ook gaten en ondanks altijd weer goede bedoelingen kwam hij niet altijd meer toe aan mensen die hem kenden, familie en vrienden, mensen die hem ook wel eens wilden zien of spreken. *“Een mens heeft maar één pens,”* zou Arjan zeggen. Het zat hem niet lekker, maar hij kon ook niet anders.

Arjan heeft de mensen om hem heen veel gegeven. Hij was aandachtig en attent, onthield details. Hij gaf warmte en energie. Hij was zorgzaam en gastvrij. En natuurlijke was daar zijn aanstekelijke levenslust. Hij hield van lekker koken en lekker eten, ‘van een goed glas wijn’ zoals hij het zelf vaak uitdrukte en tenslotte kreeg je van hem altijd ‘een goede groet.’

Ooit hebben we in de gemeente een gaventest gedaan en toen stak Arjan met kop en schouders boven iedereen uit bij de gave van gastvrijheid.

Hij vond dat wel passen. Van zijn vele andere talenten leek hij vaak minder overtuigd en vond hij dat hij nog veel te leren had om een goede pastor te zijn. Maar ik denk dat velen hier aanwezig juist zijn herderlijke kwaliteiten zeer hebben gewaardeerd.

Behalve goed in het individuele pastoraat, was hij ook heel goed in het leiden van kerkdiensten. Ook hier was hij sterk gericht op zijn publiek, de mensen tegenover hem, die hij wilde bereiken, wilde aanspreken en bemoedigen en troosten.

In kerkdiensten was Arjan heel creatief en beweeglijk. Altijd ook op zoek naar iets onverwachts, iets waarmee hij de drempel kon verlagen. En dan zie ik Arjan bij het gesprek met de kinderen proberen een walnotendop in z'n oog te stoppen om een zeerover te lijken, waarbij de noot steeds uit zijn oog viel.

Een ander mooi voorbeeld daarvan is een Kerstmorgendienst nu al weer heel wat jaren geleden. Aan het begin van de dienst ging plotseling de mobiele telefoon van Arjan. Geroezemoes volgde. En sommigen dachten: het moet toch niet veel gekker worden als zelfs de dominee vergeet z'n mobiele telefoon uit te zetten. Maar het bleek doorgestoken kaart. Een engel in de persoon van Henk de Boer belde vanachter de bar in de hal om een hemelse boodschap door te geven. De opstap voor een mooie kerstpreek.

Toen een van onze Ghanese broeders hoorde van het overlijden van Arjan, informeerde hij welke dominee het ook weer was, the funny pastor, the dancing pastor (de grappige, de dansende dominee)? Dat was ook Arjan. "Ik kan niet zo goed dansen," zei hij dan tegen mij, "ik dans met mijn ogen."

Arjan keek inderdaad goed om zich heen en probeerde de mensen te vangen met zijn blik. Dat was tijdens de kerkdienst, maar ook bij mensen thuis en in groepen.

Jarenlang hebben wij omdat we dat allebei zo leuk vonden de belijdeniscatechisaties samen gedaan. Ik ben eerder op de inhoud gericht, maar Arjan zag scherper wat er in de groep gebeurde. En dan zei hij wel eens na afloop: "Jan je moet kijken, goed kijken."

Arjan wist wat mensen allemaal kon overkomen in het leven, waar mensen mee worstelen, alles wat ze moeilijk onder woorden kunnen brengen, maar waar ze toch een open oor en een open hart voor zoeken. En daarin kon hij met heel veel verschillende mensen omgaan. Culturele en gelovige verschillen stonden hem niet in de weg. Hij kon zich prima aanpassen. Niemand was voor hem te gek.

Arjan kon heel dicht bij mensen komen. Maar andersom konden mensen niet zo makkelijk dicht bij Arjan komen. Ik zou zijn naam bijna willen omdopen in Arjan van de Lagen. Arjan had veel lagen. Hij bewoog zich heen en weer tussen die lagen. En maar weinig mensen kenden al die lagen en mochten doordringen in de diepere lagen van Arjan.

Dat waren ook lagen waarin breuken en diepten waren die de meesten van ons alleen maar konden vermoeden. Je kunt zeggen dat dat eigenlijk voor ieder mens geldt ook voor u en mij, maar ik denk toch dat het bij Arjan extra ingewikkeld was. Tegelijk moet je zeggen: Arjan heeft zichzelf aan ons uitgedeeld. Hij heeft zijn persoon in kleine stukje opgedeeld over heel veel mensen. En alleen samen zouden we een meer compleet beeld van Arjan kunnen samenstellen.

Dan kom ik nu bij de Bijbeltekst uit de brief van Paulus aan de Romeinen.

Het zijn aanbevelingen van Paulus voor de christenen in Rome hoe hun levenshouding in christelijk perspectief zou kunnen en moeten zijn. Het gelezen gedeelte begint met de zin: 'We hebben verschillende gaven, onderscheiden naar de genade die ons geschonken is.' En je kunt zeggen: Arjan was een begenadigd mens met vele gaven. Ze komen in dit gedeelte van *Romeinen 12* allemaal aan bod.

Arjan had de gave om mensen bijstand te verlenen. Arjan had de gave om te onderwijzen en ook om te troosten. Hij was vrijgevig, inderdaad van harte en zonder bijbedoelingen. Hij was barmhartig voor anderen en inderdaad op een blijmoedige manier. En zo kan ik door gaan.

Ik zal het niet allemaal herhalen. U kunt het zelf nalezen en constateren, dat al die aanbevelingen van Paulus voor een christelijk leven op een natuurlijke manier bij Arjan hoorden.

Hij zegende en vervloekte niet, Hij was blij met wie blij was en bedroefd met wie bedroefd was. Arjan was niet hoogmoedig en hij vergold geen kwaad met kwaad. Nu is het denk ik niet zo dat Arjan er een levensopdracht van gemaakt had om *Romeinen 12* na te leven. Natuurlijk, hij kende de bijbel, die is hem met de paplepel ingegoten. Maar hij heeft niet met dit hoofdstuk in de hand besloten om dat allemaal eens te gaan doen.

Hem waren al deze gaven, al deze kwaliteiten gegeven en hij heeft ze tot nut en plezier van ons allemaal gebruikt, zonder zich er op voor te laten staan of er uitdrukkelijk het stempel 'christelijk' op te drukken. Dat was hem vreemd. Hij kon heel goed zien wat christelijk was bij niet-christenen en onchristelijk bij christenen, maar hij oordeelde daarover niet.

Zijn zorgzaamheid, zijn beschikbaarheid voor anderen, te veel anderen soms, waardoor hij er zelf bij in schoot en niet altijd bij iedereen kon zijn bij wie hij dat eigenlijk wel wilde zijn of dacht dat hij moest zijn. Die zorgzaamheid en aandacht van Arjan zullen we allemaal missen.

Arjan wist hoe het oordeel van God vaak gebracht wordt als een veroordeling van God: een oordeel waar geen mens onderuit komt en waar de genade maar ternauwernood tegen is opgewassen. Ik denk dat Arjan het woord oordeel en zeker het woord veroordelen in zijn houding als predikant naar mensen toe nooit heeft willen benadrukken. Hij nam iedereen zoals hij of zij is met alle mitsen en maren. En hij wilde dat iedereen tot zijn of haar recht kwam.

Huub Oosterhuis omschrijft de zinsnede uit de apostolische geloofsbelijdenis:

... 'om te oordelen de levenden en de doden' als 'om recht te doen de levenden en de doden.' God is een God die ons mensen recht zal doen. Hij vervolmaakt wat in het hier en nu niet volmaakt kan zijn. In een mensenleven kunnen veel dingen gebeuren door toedoen van anderen en door eigen toedoen, waardoor die mens niet meer tot zijn recht komt. Bij God zal uiteindelijk iedereen tot z'n recht komen.

In ieder van ons is iets aanwezig dat alleen in en door God tot zijn recht zal komen. Maar in de onvolmaakte wereld en in de beperkte en ingewikkelde tijd waarin wij leven komt niet altijd alles van een mens tot zijn recht. Dat geldt voor ieder van ons en het geldt ook voor Arjan.

Ik denk in dit verband aan een joods commentaar bij het verhaal van Jacob in Bethel (*huis van God*) Ik heb het verhaal wel eens vaker verteld, maar ik wil het nog een keer doen.

U kent het verhaal van Jacob? Jacob bedriegt zijn broer Esau en moet als gevolg daarvan hals over kop vluchten voor diens wraak.

Zijn eerste nacht als vluchteling ligt hij te slapen met z'n hoofd op een steen. En dan komen er engelen die neerdalen uit en opstijgen naar de hemel. En dan vraagt een Joodse commentator: "Wat is de reden dat die engelen op en neer gaan naar de hemel?"

En dan luidt het antwoord: "Het is de verbazing die de engelen op en neer doet gaan."

Het is de verbazing dat daar op de aarde die bedrieger Jacob ligt en tegelijk op de troon van God het beeld van Jacob te zien is zoals God hem bedoeld heeft. En, zegt het commentaar dan: "Die twee Jacobs zijn één en dezelfde."

De onvolmaakte Jacob en de volmaakte Jacob, ze horen bij elkaar. God bewaart van Jacob het beeld zoals Hij wil dat Jacob wordt en Jacob zal leven om meer en meer de Jacob te worden die God in gedachten heeft. Wij mensen zijn op weg om meer en meer te worden de mens waarvan God droomt, de mens die Hij voor ogen heeft als Hij aan ons denkt.

We mogen er op vertrouwen dat Arjan nu dicht bij het beeld is dat God van Hem heeft en dat als een goed en volmaakt beeld voor hem klaar ligt.

Laten we, nu wij afscheid moeten nemen van Arjan, dat in God en door God ge-waarborgde beeld van Arjan ook voor onszelf bewaren. Een uitgezuiverd en voltooid beeld.

Dan heeft Arjan eindelijk rust gevonden, maar ook wij vinden dan rust. Ik sluit daarom af met een requiemtekst van Huub Oosterhuis.

Doe mij binnegaan
in het oord van rust en vrede
dat genoemd wordt met uw Naam.

Licht van licht. Ontferming. Hemel.
Liefde is uw Naam.

Dat ik kom in U, in vrede.
Dat ik door het vuur gegaan
en mijn laatste leed geleden,
komen mag in U, mijn vrede.
Dat Gij mij zult noemen
bij mijn naam.

Sterveling, stof van de aarde,
ziel en lichaam is mijn naam.
Adem was ik, vonken leven.

Vuur van liefde, eeuwig leven,
nieuwe aarde is uw Naam -
in uw oord van rust en vrede
doe mij binnengaan.

AMEN

Ter nagedachtenis aan onze onvergetelijke dominee

Abrahamina Regensburg, de dopelinge van 96 jaar

Met veel verdriet schrijf ik deze woorden neer.
De dominee is ons ontnomen, wij zien hem nimmermeer.
Wat zullen wij hem missen, want niets is minder waar,
ondanks zijn drukke leven stond hij altijd voor ons klaar.
Met zijn gehele hart
luisterde hij dan naar je blijdschap en je smart.
Dominee Arjan van Lagen
altijd zullen wij verlangen
naar uw gebeden en uw woorden,
die wij steeds zo gaarne hoorden.
Uit de hemel kijkt u nu op ons neer,
Met Gods genade zien wij elkander weer.

Gusta, hoe heb ik het gedaan?

Gusta Margaret

Toespraak namens de Suriname-Antillen Werkgroep bij de uitvaart van ds. Arjan van Lagen

*Gestreden heeft hij levenslang met U.
Hij vindt geen andere vrede dan bij U.
Hitte des daags, weder zijt gij geweken.
Oase van de avond, thans bij U.*

Geachte familie van dominee Van Lagen,
geachte gemeenteleden van de Protestantse Gemeente Bijlmermeer,
geachte overige aanwezigen,

Iets langer dan een week geleden - zondag 7 september - hebben wij in deze zelfde zaal onze dominee Arjan van Lagen, samen met zijn collega dominee Christiaan Lindner van de Evangelische Broedergemeente, meegemaakt in een dialoogpreek. Dat was ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van dit kerkgebouw.

Niemand, neen niemand had toen kunnen vermoeden, dat het de laatste keer zou zijn, dat onze predikant op de kansel stond.

Een prettig en onderhoudend mens als hij altijd geweest is maakte hij na de dienst met deze en gene een praatje. Aan mij vroeg hij: 'Gusta, hoe heb ik het gedaan?'

Met u, geachte aanwezigen, zijn wij van de Suriname-Antillen werkgroep overmand door intens verdriet, omdat wij niet alleen een predikant verloren hebben, maar ook een vriend. Iemand die van mensen hield. Iemand die zichzelf vaak wegcijferde ten gunste van een ander.

Als werkgroep hebben wij Arjan, zoals hij in het dagelijks leven genoemd wilde worden, leren kennen als een integer mens. Iemand die een ander in zijn waarde liet en die hij altijd het gevoel gaf erbij te horen.

Zijn betrokkenheid bij onze activiteiten, die vooral gericht zijn op de behoeftige mens in Suriname, z'n ondersteuning en adviezen, hebben bijgedragen tot wat we nu zijn: een groep christenen die wezenlijk bijdraagt aan deze geloofs-gemeenschap, de Protestantse Gemeente Bijlmermeer.

Onze dominee leefde voor zijn werk. Hij wilde het goed doen en mede daarom heeft hij zich verdiept in gebruiken en gewoonten, in de cultuur van de Surina-

mers en Antillianen. Zijn betrokkenheid bij deze groepen kwam niet alleen tot uitdrukking in vergaderingen van de Suriname-Antillen werkgroep. Die betrokkenheid bleek onder andere ook bij huisdiensten en bij huisbezoeken in het kader van zijn pastoraal werk. Hij verstond de kunst om een persoonlijk tintje te geven aan elke dienst, of het nu een reguliere kerkdienst was, of een huisdienst.

Hier mag ook niet onvermeld blijven zijn meeleven met onze zuster gemeente in Suriname. Zo is hij nauw betrokken geweest bij de stages in Nederland van de predikanten Diana de Graven en Naomi Claver. Velen van ons zullen zich ongetwijfeld het enthousiasme herinneren, waarmee hij sprak over zijn bezoeken aan Suriname en over de Surinaamse keuken. Zijn belangstelling voor dit laatste resulteerde in het toevoegen van Surinaamse recepten aan recepten die hij al had. Dat niet alleen: hij bereidde ze ook en hij schroomde niet om als hij aan het koken was iemand van onze werkgroep te bellen voor advies.

Arjan, wij van de werkgroep bedanken je voor je inzet en voor je liefde, bekwaamheid en medemenselijkheid. Wij zullen ons je blijven herinneren als die goedlachse dominee, die altijd in was voor een praatje of grapje, maar ook voor een serieus gesprek. Iemand die een ander een hart onder de riem stak.

Aan het begin van deze toespraak is al jouw stereotype vraag naar voren gekomen: 'Hoe heb ik het gedaan?' Aan het eind van onze tour, ons verhaal zeggen wij: Arjan, je hebt het buitengewoon goed gedaan.

Wij besluiten met een uitspraak die je zo eigen was: Een goede groet!

Dialog bij het derde lustrum van De Nieuwe Stad

7 september 2008

Jezus zegt: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven (Johannes 14: 6)

- Arjan: Vijftien jaar De Nieuwe Stad! Al een hele tijd. Hoe is het allemaal begonnen? Wat was het ideaal?
- Christiaan: Het is niet altijd gemakkelijk geweest om de toen nog vijf kerken bij elkaar te brengen.
- Arjan: Vandaag nog niet altijd even gemakkelijk. Wij zijn verschillend. Veelkleurig, als je het zo wilt noemen. Of divers.
- Christiaan: Maar er is toch wel wat gebeurd in die vijftien jaar. Al die mensen die hier op visite kwamen. En die kwamen kijken - zelfs uit het buitenland - hoe we het hier met elkaar uithouden...
- Arjan: Ja, zij kwamen kijken, maar wat is er echt van te zien. Van dat ideaal? Van dat visioen?
- Christiaan: Nou ja, misschien is nog niet alles perfect, maar we delen wel een visioen. We zien samen,

Dat is: We hebben samen een beeld voor ogen hoe het samenleven van kerken zou moeten zijn.

Arjan: Natuurlijk, daarom heet ons gebouw ook De Nieuwe Stad!

Christiaan: Net als in het visioen van de profeet Jesaja, dat de mensen - hoe verschillend ook - op een plek samenkomen om in vrede samen te leven voor Gods aangezicht.

Arjan: Ja, maar dat is nog geen realiteit! Het visioen van De Nieuwe Stad is nog geen werkelijkheid.

Ook als ik kijk naar onze samenleving, in deze wereld, dan zie ik er ook niet veel van.

Christiaan: Als je geen visioen hebt van waar je heen wilt gaan, dan zul je ook nooit beginnen om een eerste stap te zetten...

Arjan: Dat is wel gemakkelijk gezegd, maar welke richting moeten we op? Waar is de weg?

Christiaan: Is er maar één weg? Want als ik naar Johannes luister, zegt hij: "Er zijn vele woningen in het huis van de Vader." Dus heeft ieder zo zijn eigen weg: EBG, ELG, RK, PGB.

Arjan: Wil je daarmee zeggen, dat alles kan? Welke weg je ook kiest, is prima, leidt tot vrede?

Christiaan: Je hebt gelijk. Niet elke weg zal zeker tot God leiden, maar er zijn verschillende mogelijkheden om je geloof te leven.

Arjan: Dat klinkt wel mooi, maar hoe weet je nu welke weg de juiste is en die tot het doel leidt?

Christiaan: Wat belangrijk is, is dat we allen wel hetzelfde oriëntatiepunt hebben. Dat is precies de vraag van Thomas: "Heer, hoe weten wij de weg?"

Arjan: O ja, ondanks dat er zoveel verschillende woningen zijn - dat noemen we tegenwoordig diversiteit - zegt Jezus heel duidelijk: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven."

Christiaan: Poeh, dat is een mondvol! Wat betekent dat voor een eenvoudig persoon die geen kaarten kan lezen: De weg De waarheid Het leven....

Arjan: Als Jezus de weg is, dan betekent dat toch niet anders dan dat wij de weg die Jezus gegaan is, ook moeten gaan?

Christiaan: Ja, dat is de weg van liefde, van barmhartigheid, van medeleven. Dat je met je medemens zo omgaat als jij wilt dat ook anderen met jou omgaan

Arjan: Ja, als je op die weg gaat, zul je ook merken dat je meer inzicht krijgt. Er is dan zoiets als voortschrijdend inzicht van waarheid is.

Christiaan: OK, maar wat is bijvoorbeeld bij ons de waarheid? Jullie gaan staan bij het Evangelie en wij blijven zitten. Na vijftien jaar De Nieuwe Stad is dat nog niet veranderd!

Arjan: Dat hoeft ook helemaal niet. Het inzicht is dat juist al onze gebruiken een deeltje zijn van Gods waarheid. Als wij met respect omgaan voor de geloofsbeleving van elkaar, dan zullen wij juist door deze veelkleurigheid het inzicht in deze waarheid vergroten.

Christiaan: En hoe zit het dan met het Leven? Jezus zegt toch: ik ben de Weg, de Waarheid en HET LEVEN?

Arjan: Wat is leven? Leven is beweging, Gods adem, ontwikkeling, groei.

Christiaan: Ja, dat is net als met het voortschrijdend inzicht. Juist door het leven met al zijn bewegingen komen wij met vallen en opstaan dichterbij het visioen van het huis met de vele woningen. Daar waar De Nieuwe Stad voor staat!

Arjan: Dat hebben we de afgelopen vijftien jaren gezien. Er is toch heel wat gebeurd!

Christiaan: Gode zij dank!

Arjan: Het is zeker niet altijd gemakkelijk geweest om samen de weg van Jezus te zoeken.

Christiaan: Het is ook niet gemakkelijk geweest om te leren dat de waarheid groter is dan alleen onze eigen waarheid.

Arjan: Maar het zijn wel boeiende vijftien jaren geweest, met alles wat bij het leven hoort.

Christiaan: Toch zijn we er nog niet! We zijn een stukje dichterbij gekomen bij de betekenis van De Nieuwe Stad, maar nog niet helemaal.

Arjan: Welke weg moeten we dan voor de toekomst gaan?

Christiaan: We zullen steeds weer de veelkleurige weg moeten gaan, waarvoor Jezus ons oriëntatiepunt is, in alle diversiteit verscheidenheid van het geloof.

Arjan: Want Jezus zegt: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Amen.

Voor Arjan,

God, Ongeziene,

Hier ben ik, kwetsbaar en alleen,
Overtuigd van Uw liefde, door dik en dun

Des te meer ervaar ik mijn onmacht
en het verval van mijn lichaam,
Vriend en vijand beide

Laat mij niet alleen zijn
als de zorg en de spanning
om de onbekende dag van morgen
allesbeheersend wordt.

Laat het stil zijn in mij,
laat het razen van de pijn stil zijn
en in die stilte van het wachten,
in het ongewisse zoeken,
weerloos klein -
speur ik hoe Gij mij wilt kennen.

Langs de randen,
- dit terzijde
waar mijn leven zo snel tot stilstand komt -
zoek ik U.

Ik fluister tot Uw Naam ook binnen in mij
als een bloem tot leven komt,
en Gij zet U zwijgend naast mij
als een stille, goede vriend.

Als de schaduwen gaan spoken,
't zicht benemen en vermoeien
en als reuzen mij bedreigen,
wees Gij dan de stille vlam
die geen weer of wind kan doven.

God, beschut mij en omarm mij.
Houd mij vast wanneer ik wankel,
nu mijn wortels moeizaam hechten
en de schaduw langer wordt.
Laat mijn leven mogen rusten in uw goddelijk tegoed.
Amen.

(licht bewerkte versie van het gebed dat Arjan schreef voor Arnoud)

“Dag Elly of Henk,” zei Arjan, als ik hem belde, want hij wist niet wie er belde. De laatste tijd hadden we aardig wat contacten met hem door privé omstandigheden. De contacten waren altijd plezierig, zoals we dit allemaal van Arjan gewend waren.

Hij was van de zomer (in zijn vakantie) bij ons op bezoek in Noordwijk. We hadden tegen elf uur afgesproken en ik wachtte hem op langs de weg, maar hij kwam maar niet... Tot opeens de zwarte VW Polo snel kwam aanrijden. Hij zei: “sorry dat ik laat ben maar ik kreeg het voorwiel van mijn fiets niet los en bovendien had de fiets een zachte band.” Hij dacht dat hij op verschillende stukken naar Noordwijk wel de maximum snelheid had overtreden. Arjan had zijn fiets meegenomen, zoals afgesproken, omdat we samen zouden fietsen door de duinen naar het strand via de Langevelderslag.

Na de lunch zijn we gaan fietsen, maar dat is me zwaar tegengevallen. Hij op zijn racefiets en ik op een gewone fiets. Er zaten drie ‘collen’ in de route naar het strand, maar dat deed hem niet. Bij het strand was ik buiten adem en daarom adviseerde hij mij even op een bankje bij het restaurant te gaan zitten en uit te rusten. Dat deden we. Het was Arjan ten voeten uit. Net iets te laat, altijd druk, racend op zijn fiets en met zorg voor de ander. Toch had Arjan een kant, die ik niet kende.

Hij kwam ons terrein op, bekeek snel het zomerhuisje en de schuur, maar ging tot mijn verrassing midden op ons grasveld staan met zijn neus in de wind, richting de duinen. Kijk, zei hij, dat mis ik nu in de Bijlmer, die frisse zeewind. Hij keek naar de bomen en vogels en noemde die bij naam. Hij plukte een torretje uit het gras en zei dat het een was. (de naam ben ik alweer vergeten). Dat was ook Arjan, hij hield van de natuur en van God’s schepping.

Arjan, je was een uniek mens en pastor, met vele verrassende kanten. We zullen je missen.

Dag Arjan.

Ik dacht dat ik hem nog zag

Een goede vriend is van ons heengegaan
Ik zag hem pas nog bij de bakker staan
Hij zei: "Ik zal je morgen wel weer spreken"
Maar daar had hij zich toch wat op verkeken
Een goede vriend is van ons heengegaan
Ik zag hem pas nog bij de bakker staan
En nu is daar die lege plaats gekomen
Zo dierbaar wat ons heden is ontnomen
En telkens als er deuren open gaan
Denk ik dat ik hem weer zie staan
Maar ach, hoe pijnlijk is steeds dit vergissen
We zullen hem onnoemlijk missen

Frank Odinot

Rozen zullen bloeien op je graf

Rozen zullen bloeien op je graf
Jij die mensen zoveel liefde gaf
Vogels zullen bij je zingen in de bomen
want jij liet het levenswater stromen.
Toch zul je op die stille plek niet wezen.
In onze harten kun je lezen:
Aan rustige wateren zul je wonen
met zacht gezang van zoete tonen
en steeds in onze herinneringen
aanwezig zijn met vele dingen
die ons in onze harten raakten
en die je onvergetelijk maakten.

Frank Odinot
(psalm 23, gezang 415)

Rust in vrede, ds. Arjan

Evangelisch-Lutherse Gemeente

Geschokt waren wij toen wij vernamen van het plotselinge heengaan van ds. Arjan van Lagen.

Wij herinneren hem als een grote oecumeen in hart en nieren, een zeer bewogen predikant, een predikant met een glimlach.

Wie had kunnen bedenken dat wij, de commissie van de lustrumviering de laatste soep door hem bereid nog mochten eten. Gods wegen zijn ondoorgrondelijk.

Namens de Evangelisch-Lutherse Gemeente Amsterdam zuidoost wensen wij u veel sterkte toe met het verwerken van dit verlies.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

In memoriam

van de redactie

Bij het voorbereiden van Opnieuw bereikte ons het droevige bericht van het overlijden op 23 september 2008 van

Josta van Sichem

gewaardeerd lid van de redactie. In het volgende nummer van Opnieuw zal uitgebreid aandacht worden besteed aan haar leven.

Telefonisch spreekuur

ds. Jan van der Meulen

Nu ds. Arjan van Lagen er niet meer is zullen er veel dingen moeten worden besproken en aangepast. Een eerste aanpassing is het telefonisch spreekuur van mij, ds. Jan van der Meulen. U kunt voortaan bellen dinsdag- t/m vrijdagmorgen van 9.00 - 10.00 uur en mocht die tijd u niet schikken of is zijn er dringende redenen om op een ander moment te bellen dan kunt u ook proberen tussen 18.30 uur en 19.30 uur te bellen, dan hebt u ook een goede kans dat ik thuis ben. Ik zal ook trouwer dan eerst mijn antwoordapparaat aanzetten. Schroomt u niet om daar gebruik van te maken en een boodschap in te spreken.

Protestantse Cantorij De Nieuwe Stad

Sinds 1 september heeft de cantorij een nieuwe dirigente: Wil Martijn. Wij hebben met haar een wederzijdse proeftijd afgesproken van twee maanden. Als het definitief is zult u via Opnieuw nader met haar kunnen kennismaken.

Van de redactie

- Voor alle duidelijkheid delen wij nogmaals mee, dat Jos de Boer niet meer bij de Kinderkerk betrokken is. Zij heeft haar handen vol aan de Diaconie.
- In tegenstelling tot eerder vermeld is de deadline voor het februari-nummer op 13 januari.
- Dit is verband met de samenwerking van de redacties van Stroomopwaarts en Opnieuw. In het volgende nummer zal hier uitgebreid aandacht aan besteed worden.

Deadlines Opnieuw:

November	19 oktober
December	23 november (dubbelnummer)
Februari	13 januari

Religieuze beleving

Annie Vis

In onze eerste bijeenkomst van het nieuwe kerkseizoen vertelde Nel Vente over een dienst in de Bijlmer Bajes die ze had bijgewoond en die, ook vanwege de niet alledaagse populatie, veel indruk op haar had gemaakt. De gevangenispastor Liesbeth de Jong ging daarin voor. Het tweede hoofdstuk uit het boekje Jona was het uitgangspunt van haar preek.

Ook werden gedichten voorgelezen, onder andere het gedicht: *‘Hoor. Maar ik kan niet horen.’* Heel toepasselijk op de situatie van Jona en van de gevangenen als in de tweede strofe gezegd wordt: *‘Hoor. Maar ik kan niet horen; Zou ik uw woord verstaan, ik moest uw wegen gaan,’* en in de derde: *‘O stem door merg en been, verwek mij uit het graf, uw mens opnieuw geboren.’*

Woorden die helemaal aansluiten bij de schreeuw van Jona in de vis: 'Verstoten ben ik, verbannen uit uw ogen' en 'Maar u trekt mij levend uit de groeve omhoog'.

En wie herkent daarin niet iets van uit het eigen leven: vluchtgedrag, een verkeerde beslissing, nood, uitkomst, zowel binnen als buiten de muren: allemaal Jona's.

We hebben een afbeelding bekeken in een boek voor joodse kinderen: een grote vis met daarin een klein mannetje. Op Jom Kippoer, de Grote Verzoendag, die op 9 oktober in de synagoge gevierd wordt, wordt o.a. het boekje Jona gelezen. Ook wordt dan het Kol Nidrei (lied zonder woorden) gezongen. Wij hebben geluisterd naar het Kol Nidrei voor viool en orkest dat Bruch gecomponeerd heeft op deze hebreeuwse melodie; muziek die wat betreft schoonheid en diepte de ziel raakt. Nel Vente heeft ook nog enkele gedichtjes voorgelezen van de gevangenen zelf, onder de titel: 'Poëzie uit de cel'. Gedichtjes die ons ontroerden door de wijze waarop ze in enkele simpele zinnnetjes hun hart lieten zien.

Tot slot hebben we geluisterd naar het prachtige lied '*De steppe zal bloeien*,' het gedicht van Huub Oosterhuis, op muziek gezet door Antoine Oomen. De laatste zin daarvan luidt: 'En wij zullen horen, en wij zullen opstaan en juichen en leven.'

Het was weer een goed samenzijn.

Film in De Nieuwe Stad

Jaap Koolstra

U bent van harte uitgenodigd te komen kijken naar de interessante speelfilm, alom goed ontvangen: *As it is in Heaven (de keuze van... gespreksgroep Geloof & ZO)*

Heel in het kort, om een idee te krijgen:

Daniel Daréus, groot dirigent, breekt na een inzinking zijn carrière af. Hij keert terug naar zijn geboortedorp in Zweden, om uit te rusten. Maar wat moet hij met het kerkkoor dat flink in de problemen zit? En wat met de pastoor, zijn grootste tegenstander van vroeger? Het angstige verleden komt zwaar op hem af. Ergens in dat verleden huist echter ook de bron van zijn liefde: de liefde voor muziek. Deze film kwam voor in een speciale selectie van dagblad Trouw.

Na afloop mogelijkheid met elkaar na te praten en iets te drinken.

Datum: woensdag 15 oktober

Tijd: 19.30 - 20.00 uur inloop (koffie/thee)

20.00 - 22.15 uur film

Kosten: € 2, incl. consumptie

Kinderpagina

Hallo allemaal,

Deze maand gaan we het hebben over Jozef. De lievelingszoon van Jacob die het van slaaf tot onderkoning van Egypte schopte. God had een speciaal plan met Jozef. Wat dat plan was, daar gaan we het de komende week dus over hebben.

Groetjes, Margje

Jozef in de put

Het is al laat in de middag. Over de stoffige weg van Dotan naar Hebron gaat een kleine karavaan. Het zijn kooplui uit Midian, dat zie je aan hun kleurige hoofd-
doeken. De kamelen en ezels zijn afgeladen met goederen: gevlochten manden, gom, balsem, ijzeren messen, hars en sieraden van been. Hun zwarte jassen wapperen achter hen aan in de wind als ze de dieren opjagen met een lange tak.

'Vort! Vort! Jujuju!'

Aan de laatste kameel is een slavenjongen gebonden. Hij is gekleed in een ge-
scheurd wit hemd en loopt op blote voeten. Het touw striemt om zijn samenge-
bonden handen. Treurig sjokt hij voort.

Z'n voeten doen zo'n pijn, maar niemand bekommert zich daarom. Hij is immers
maar een slaaf. 'Vort! Vort!'

'God van mijn vader,' bidt de jongen, 'Help mij toch! Alstublieft.'

De stoet nadert Hebron. In de verte kun je de donkerbruine tenten zien van de
herdersfamilie die hier woont. O, de slavenjongen krijgt weer moed.

Hij kent de streek hier op zijn duimpje. Hij weet precies waar de waterput is en
waar er in de droge tijd altijd nog groen gras te vinden is voor de schapen.

Hij kent de rotsen, waarin je je verbergen kunt voor de stromende regens. Dat
komt, omdat de jongen hier eigenlijk woont. Scherp turen zijn ogen naar de gei-
tenharen tenten. En ja. Daar ziet hij wat bekende vrouwen, wat knechten en
daar... 'Vader!' schreeuwt hij hard. 'Vader, help! Hier ben ik, Jozef... Va...'

Een hand knijpt zijn mond dicht. De Midianitische kooplui willen niet dat hij zijn
vader roept. Dan raken ze misschien hun slaaf kwijt.

Ach, vader is de bruine grote tent binnengegaan. O, als hij eens wist... Hij zou
Jozef zeker komen verlossen.

Hoe komt het eigenlijk dat Jozef, de zoon van de rijke herdersvorst Jakob, hier
als slaaf wordt meegenomen? Hebben de Midjanieten hem soms gevangen?

Nee, Jozef is verkocht en nog wel door zijn eigen broers. Dat kwam zo...

Jozef was de lievelingszoon van zijn vader. Je zag die twee altijd samen. Tijdens
de maaltijden zat Jozef aan vaders rechterhand en bij familiebesprekingen luis-
terde vader altijd naar de raad van Jozef.

Op een keer had vader met zijn eigen handen een mooie jas voor Jozef gemaakt.
Hij zocht de beste wol uit, liet de strengen door een dienstmeisje in heel bijzon-
dere kleuren verven... (Geel met uenschillen en rood met rodekoolsap) en ging
dan zelf achter het weefgetouw zitten. Hij weefde een prachtige lap met aparte

patronen. Van die lap was Jozefs jas gemaakt. Toen hij hem voor het eerst aanhad en trots als een pauw rondstapte, werd hij door burens en bekenden bewonderd. Wat een kunststuk! De broers zeiden echter jaloers tegen elkaar: 'Die broer van ons wordt straal verwend.'

Nou waren die broers niet zulke besten. Ze deden soms stiekeme dingen. De mensen in het dorp klaagden er steen en been over. Toen Jozef het merkte vertelde hij alles aan vader. Die gaf de broers een standje. 'Wij moeten leven naar Gods wetten. Liegen en stelen is verkeerd. Hoe kunnen anderen God leren kennen als jullie zo doen?' zei hij.

De broers liepen zwiingend weg. Maar onder elkaar klaagden ze: 't Komt allemaal door die verwendende Jozef. Vaderskindje. Puh! Een klikspaan, dat is 'ie.'

Och, Jozef was zo trots op zijn vader. Hij wilde later net zo worden als hij. Hij wilde net zo'n sterk geloof hebben. Als vader de verhalen vertelde van overgrootvader Abraham, van grootvader Isaak en van wat hij zelf vroeger allemaal had meegemaakt, dan voelde Jozef van binnen zo'n warm gevoel opkomen. O, die God wilde hij ook gaan dienen.

Hij droomde er wel van. Maar wat Jozef droomde bracht hem zelf in verwarring. Hij droomde dat hij de leider van de familie zou worden. Het was zo fantastisch dat hij z'n mond niet kon houden.

'k Heb toch zo vreemd gedroomd,' zei hij op een dag toen ze allemaal aan de maaltijd zaten. 'Ik droomde dat we schoven aan het binden waren in het veld. Jullie schoven bogen voor mijn schoof. Gek, hè?'

Eén van zijn broers verslikte zich bijna in z'n wijn en een ander riep nijdig: 'Hum, hum! Wou jij soms koning over ons worden, ventje?'

'Stilte!' riep vader en iedereen at zwiingend verder. Niet lang daarna droomde Jozef weer. Ongeveer dezelfde droom. Nu ging het over de zon en de maan en elf sterren die voor hem bogen. Dat ging zelfs vader Jakob te ver.

'Kom, Jozef. Wat is dat nou voor een mal verhaal. Je denkt toch niet dat je moeder en ik voor je buigen, hè?'

Jozef haalde zijn schouders op. Tsja, hij snapte het zelf ook niet. Zouden die dromen van God komen? Het was toch merkwaardig dat hij tweemaal ongeveer dezelfde droom droomde. En nou loopt hij hier. Weg dromen, weg rijkdom. Hij is een slaaf op weg naar een onbekende toekomst. Zijn broers verkochten hem uit haat. Ze haatten hem om zijn jas en om zijn dromen.

'Nou zullen we eens zien wat er van die Meester Dromer terecht komt.' grijnsden ze boosaardig.

O, als vader het wist.

Jozefs voeten steken en z'n rug doet pijn. De zon heeft zijn bruine armen rood verbrand. Wat zouden ze met zijn jas gedaan hebben? Verbrand? Verstopt soms? Het is maar te hopen dat de Midjanieten hem straks een andere jas of een deken zullen geven, anders wordt het flink koulijden vannacht.

'O, God van mijn vader, help mij toch. Geef dat ik straks in de nacht kan ontvluchten. Alstublieft.'

Maar zijn gebed wordt niet verhoord. Jozef gaat verder en verder van huis, want

God heeft een plan met zijn leven.

Vragen

- 1 Waar wordt Jozef als slaaf met de karavaan naar toe gebracht?
- 2 Welke kleur hebben de jassen van de kooplui?
- 3 Wie hebben Jozef aan de kooplui verkocht?
- 4 Waarvan zijn de tenten gemaakt?
- 5 Wie zorgt er voor dat Jozef zijn vader niet kan roepen als ze bij het tentenkamp komen?
- 6 Welke kleuren had de nieuwe jas van Jozef?
- 7 Waar komen de kooplui die Jozef willen verkopen vandaan?
- 8 Waarom waren Jozefs broers jaloers op hem?
- 9 Wie was de opa van Jozef en zijn broers?
- 10 Waar ging Jozefs tweede droom over?

Bron: www.bijbelverhalen.nl

Antwoorden: 1 Hebron 2 zwart 3 zijn broers 4 geitenhaar 5 één van de kooplui 6 Geel en rood 7 Midian 8 Omdat hij door hun vader werd verwend 9 Isaak 10 De zon en maan en elf sterren die voor hem bogen

Verhalen in de kindernevendienst

Uit: kind op zondag

Zondag 5 oktober Een droom wordt een nachtmerrie: Genesis 37
In zijn dromen gaat het goed met Jozef. Maar zijn droom wordt een nachtmerrie, als zijn broers hem in een put gooien en als slaaf verkopen.

Zondag 12 oktober Uitzicht? Genesis 39
Jozef is uit zicht verdwenen nadat hij als slaaf is verkocht. Is er nog uitzicht voor hem? In Egypte gaat het hem eerst goed: Hij krijgt een belangrijke rol in het huis van Potifar. Maar de vrouw van Potifar zorgt er voor dat hij in de gevangenis terecht komt. Verdwijnt hij nu weer uit zicht? Of is er ook hier weer uitzicht op een betere toekomst?

Zondag 19 oktober Waar gedroomd? Genesis 40
In de gevangenis ontmoet Jozef de schenker en de bakker. Ze vertellen hem allebei wat ze gedroomd hebben. Jozef legt hun dromen uit en het gaat zoals hij gezegd heeft: De schenker mag weer wijn schenken, de bakker wordt gedood.

Zondag 26 oktober Goede tijden, slechte tijden: Genesis 41
Jozef legt de dromen van farao uit: Na zeven goede jaren zullen zeven slechte jaren komen. De farao gelooft hem en maakt hem onderkoning van Egypte.

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Veelkleurig eten in Gods huis

Ilona Fritz

Vijftien jaar wonen vier kerken onder een dak, De Nieuwe Stad. In het delen van de gezamenlijke ruimtes hebben we vele gemeenschappelijke dingen van elkaar ontdekt. Zo weten we dat we allen heel graag zingen. En we allen houden van goed en lekker eten. Er wordt daarom in De Nieuwe Stad heel wat gegeten. Maar op sommige momenten heeft de maaltijd meer betekenis dan 'gezellig' met elkaar eten. Op deze momenten worden speciale levenssituaties (bijvoorbeeld: dood, huwelijk) verbonden met bepaalde maaltijden. Vaak spelen Bijbelse verhalen een rol in de uitleg. De recepten zijn doorgegeven van generatie op generatie.

Tijdens de *vierkerkenmiddag* willen we kennis nemen van deze gebruiken binnen de culturen van onze kerkgemeenschappen. We gaan de maaltijden samen toebe-reiden én ervan proeven.

U bent welkom op 8 november 2008 van 14.00 uur t/m 18.00 uur, inloop vanaf 13.30 uur in De Nieuwe Stad.

Oecumenische Vrouwensynode

Op donderdag 30 oktober organiseert de Oecumenische Vrouwensynode Nederland een synodedag met als thema: *geloven in dialoog*.

In de begintijd van de Oecumenische Vrouwensynode, opgericht in 1987, werd de dialoog gevoerd binnen de eigen christelijke kring. Hierin is geleidelijk verandering gekomen en worden vrouwen/mensen van andere geloofs- en levensbeschouwelijke overtuigingen in het geloofsgesprek betrokken.

Op deze synodedag zullen Moslimvrouwen van de landelijke vrouwenvereniging Al Nisa (Koran soera nr. 4), Christenvrouwen, Joodse -vrouwen en vrouwen van andere levensbeschouwelijke richtingen met elkaar in dialoog gaan.

Opgave: bets.evers@hetnet.nl

Synodedag: Theater de Kamers, Wezeperberg 1, 3825 DJ Amersfoort

Programma: 10.00 uur tot 16.00 uur. Borrel vanaf 16.00 uur.

Kosten: 15 euro p.p./solidariteitsprijs 20 euro(incl. koffie/thee/lunch)


```
ERROR: undefined
OFFENDING COMMAND:

STACK:
```